

ת"פ 48822/03/14 - מדינת ישראל נגד קאסם אשקר, זיאד גנאים, ח'אלד חימדרי, מוחמד גנאים

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 48822-03-14 מדינת ישראל נ' אשקר ואח'

בפני כב' השופט דניאל פיש

מאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי ע"י

עו"ד אבי אור-זך

נגד

נאשמים

1. קאסם אשקר

ע"י ב"כ עו"ד מראם חמוד

2. זיאד גנאים ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מסרי

3. ח'אלד חימדרי ע"י ב"כ עו"ד מאהר תלחמי

4. מוחמד גנאים ע"י ב"כ עו"ד איברהים עודה

גזר דין

1. ביום 10.7.14 הודו הנאשמים בעבירות כדלקמן: הנאשמים 1 ו-4 בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא + 29 לחוק העונשין; נאשמים 2 ו-3 בסיוע להצתה בהתאם לסעיף 448(א) רישא + סעיף 31 לחוק העונשין.

2. כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים סיכמו ביניהם להצית את חנותו של המתלונן בשם "הום סנטר" לממכר חומרי בניין בסכנין המצויה בסמוך לבית מגורים, בשל חשד של הנאשם 1 שהמתלונן היה מעורב בפריצה לחנותו (שגם היא לממכר חומרי בניין). הם הצטיידו יחד בבקבוקי דלק, הגיעו למקום יחד ואז הנאשמים 1 ו-4 הציתו את החנות, בעוד נאשמים 2 ו-3 ניצבים בקרבתם כדי לאבטח אותם ולהקל על ביצוע ההצתה, למנוע את תפיסת המבצעים ולחזק את ידיהם. לחנות ולסחורה שהוחזקה בה נגרם נזק בהיקף של עשרות אלפי שקלים.

3. נאשם 1 מס' יליד 1994, כיום בן 20, היה נתון במעצר מיום 9.3.14 עד ליום 2.4.14.

נאשם 2 מס' יליד 1990, כבן 19, היה נתון במעצר מיום 13.3.14 עד ליום 2.4.14.

נאשם 3 מס' יליד 1993, כיום בן 21, היה נתון במעצר מיום 15.3.14 עד ליום 2.4.14.

נאשם מס' 4 יליד 1990, כיום בן 24, היה נתון במעצר מיום 16.3.14 עד ליום 2.4.14 וכן מיום 12.10.14 ועד ליום 22.10.14.

טיעוני המאשימה

4. נטען שלפי עקרון ההלימה, קיים צורך בענישה משמעותית שתשקף את חומרת מעשיהם של הנאשמים, את הנזק הרב שגרמו ואת מידת אשמתם. נטען שהערך החברתי שנפגע היה שלום הציבור ורכושו. נטען שמדובר בעבירות אלימות כנגד הרכוש אשר תחילתן ידוע וסופן היה יכול להסתיים בפגיעה בגוף ובנפש. נטען שנגרם נזק כבד בפועל לחנות.
5. נטען שעבירת ההצתה נידונה פעמים רבות בפסיקה כאשר בתי המשפט חזרו והדגישו את חומרתה בשל הסכנה הטמונה בה. נטען שלא בכדי קבע בגינה המחוקק עונש מאסר מירבי של 15 שנים.
6. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען שהן מעידות על מעשים חמורים ועל תכנון מוקדם. נטען שהנאשם 1 בחר את מקום ההצתה, ביקש מחבריו לסייע לו לביצועה, ההקבוצה הצטיידה בבקבוקי דלק ואנשיה הגיעו יחד למקום בשעת לילה מאוחרת. נטען שלא מדובר ב"שטות רגעית" אלא בתכנון של ממש לקראת ביצוע העבירה. נטען שלנאשמים היו מספר הזדמנויות לעצור את שטף פעולתם העבריינית אך בחרו שלא לעשות כן. נטען שלא הייתה כל בעיה באשר ליכולתם להבין את הפסול במעשיהם.
7. באשר למדיניות הענישה נטען כי, במקרים דומים הוטלו בין 30 עד 48 חודשי מאסר בגין העבירה המושלמת.
8. באשר לנסיבות האחרות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ביחס לתסקירי המבחן כי נראה שחלקים מתוכם הועתקו אחד אל השני. נטען ששירות המבחן לא מצא לנכון לאבחן בין חלקם של הנאשמים שהורשעו בעבירה המושלמת לבין השניים שהורשעו בניסיון להצתה וכי ההמלצה לגזור על כולם עונש של עבודות שירות, הינה קלה בצורה קיצונית ולא תהווה גורם מרתיע.
9. נטען ששירות המבחן נתן משקל מוגזם להצהרות הנאשמים כי הם ההליך והמעצר ירתיעו אותם מביצוע עבירות בעתיד. נטען שאין זה סביר שביחס לנאשמים 2 ו-3 לא המליץ שירות המבחן להטיל עליהם מאסר מותנה.
10. לטענת המדינה, מתחם העונש ההולם נע בין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל בגין עבירת ההצתה והמתחם ההולם לעבירת הניסיון נע בין 1.5 ל-3 שנות מאסר בפועל. כן ביקשה המדינה להטיל עונשי מאסר מותנים ופיצוי הולם למתלונן.

סיכומי ב"כ הנאשם 1

11. הסנגור הסכים שבדרך כלל בגין עבירת ההצתה יש להטיל מאסר בפועל והסכים גם באופן עקרוני למתחם הענישה שהוצע על ידי המדינה. ברם, נטען שיש להתייחס לכל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו. נטען שבמקרה דנן מדובר באדם נורמטיבי שחטא וביצע עבירה, הודה, לקח אחריות, הביע חרטה כנה וביצע את כל הפעולות הדרושות על מנת למזער את הנזק לחברה ולפצות את המתלונן. בעניין דנן, נטען שמייד כשנודע לאביו של הנאשם 1 שבנו ביצע את העבירה, הוא פנה מיוזמתו לשוטרים והסביר להם מה ביצע הבן. נטען שהנאשם מצידו הודה בהזדמנות הראשונה גם במשטרה וגם בפני בית המשפט. נטען שבהליך המעצר נגרמו למשפחה קשיים והוצאות כספיות. נטען שבמסגרת הסולחה, המתלונן פוצה בסך של 50,000 ₪, שכלל מרכיב נכבד של "קנס". נטען שהנזקים האמיתיים עמדו על סכום נמוך בהרבה בסך של אלפי שקלים בודדים. נטען שהמשפחה, לרבות נאשם 1, נקטו בפעולות נוספות על מנת להביא את הסכסוך לסיום: בין היתר, האב סגר את העסק של בנו (צויין שהאב סובל ממחלה קשה) שהיה סמוך למקום העסק של המתלונן ועברו מספר חודשים עד שנפתח עסק חלופי במקום מרוחק יותר. נטען שהפעולות האמורות מצביעות על רצון לכבד את החוק ולתקן את תוצאות המעשה. נטען שמדובר באדם צעיר ומוצדק לסטות ממתחם הענישה הנהוג. נטען שאין מקום לדחות את ממצאי התסקיר וכי תוצאותיו נבעו מהליך שיקומי וטיפולי בהם השתתף הנאשם 1.

12. הסנגור אזכר פסיקה ביחס לעבירת ההצתה, במסגרתה הוטל עונש של עבודות שירות וזאת במקרה חמור יותר. הסנגור ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהסתפק בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

סיכומי ב"כ נאשם 2

13. הסנגור טען שמדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי. נטען בנוסף, כי במקרה דנן יש ליתן לשיקום את מעמד הבכורה על פני שיקולי ענישה. ביחס לעבירה נטען כי, הנאשם 2 אינו מכיר את המתלונן, אין לו קשר אליו או סכסוך קודם עימו ונטען שמרבית סעיפי האישום אינם קשורים לנאשם 2. נטען שחלקו של נאשם 2 היה מינורי (סעיף 7 לכתב האישום) ומתייחס לסיוע ואבטחה ועוד נטען שמדובר בסיוע במדרג נמוך. נטען שהנאשם 2 לקח אחריות באופן מיידי, פנה למתלונן והשתתף במתן פיצוי הולם תוך זמן קצר ביותר.

14. הסנגור חזר והדגיש שהנאשם 2 לא עסק מעולם בפלילים קודם למקרה והוא חי חיים נורמטיביים ועבר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. נטען שיש לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת ולהסתפק בעונש מקל.

15. הסנגור ביקש לחרוג ממתחם הענישה כיוון שקיים סיכוי אמיתי לשיקום הנאשם.

סיכומי ב"כ נאשם 3

16. ביחס לנסיבותיו האישיות, פורט כי לנאשם 3 ששה אחים ואחיות בגילאים שבין 15 ל- 25. נטען שאביו אינו מסוגל לעבוד וכך גם אחיו. נטען שהמשפחה תלויה בנאשם לכלכלתה וכי הוא אף עזב לימודים בגיל מוקדם על מנת לפרנס אותה. נטען שאין לו עבר פלילי או דפוסית התנהגות עברייניים. נטען שהוא הודה בביצוע עבירת הסיוע בשלב מוקדם. נטען שהוא השתתף בקבוצה טיפולית במהלך ההליך, שיתף פעולה באופן מלא, הביע חרטה על מעשיו והגיע להבנה בקשר לפסול במעשיו. נטען שמתחם הענישה ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי לעונש של מאסר שירות. נטען שיש לאמץ את המלצת קצין המבחן.

סיכומי ב"כ הנאשם 4

17. ב"כ הנאשם 4 הצטרף לטענות עמיתיו. נטען שמתחם הענישה הראוי בגין העבירה המושלמת נע בין מספר חודשים של עבודות שירות לשנה או שנתיים מאסר בפועל והוזכרה פסיקה לעניין זה. נטען שיש להטיל ענישה ברף הנמוך של המתחם. נטען שמדובר בנאשמים שהם בגירים צעירים. נטען שמדובר באנשים ללא עבר פלילי שטעו ומעדו באופן חד פעמי. נטען שיש להעדיף שיקולי שיקום לאור נסיבותיהם האישיות של הנאשמים והצורך למנוע מהם לקלוט התנהגות עבריינית לה הם בוודאי ייחשפו אם יוטל עליהם מאסר בפועל. הוזכר שגם הנאשם 4 הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה וששולמו פיצויים משמעותיים. נטען שבמקרה דנן לא הייתה סכנת חיים כתוצאה מביצוע העבירה. הוזכר שאביו של הנאשם 4 נפטר לפני שנה ו- 4 חודשים ממחלה קשה וכי הוא עוזר בפרנסת הבית. הסנגור ביקש לאמץ את התסקיר.

התסקירים

18. בתסקירו של הנאשם 1 פורט שהוא בן 20.5, רווק, מתגורר עם משפחתו בסכנין, בעל השכלה תיכונית חלקית ואביו סובל ממחלה. אביו פתח עבורו עסק של מכירת ציוד גינון. תואר שהנאשם 1 לקח אחריות על ביצוע העבירה וכי החליט ליטול את החוק לידי מאחר שתלונה על גניבה בעסק שלו לא טופלה. הוא הביע אמפטיה כלפי המתלונן והביע צער וחרטה על ביצוע העבירה ועל כך שלא הצליח לבחון אלטרנטיבה להתנהגותו הפסולה. הוא הזכיר את הסולחה שנערכה. הוא שלל נזקקות טיפולית וטען שההליך הפלילי הרתיע אותו וכי הוא למד לקח משמעותי. תואר גם שהוא השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. ביחס להערכת הסיכון צויין כי אינו בעל דפוסים עבריינים מושרשים וכי ההליך הרתיע אותו ותהיה לו תמיכה משפחתית. צויין שאין לחובתו עבר פלילי. צויין שמדובר באדם צעיר בשלבי גיבוש זהותו. הומלץ להימנע ממאסר בפועל וכי ישקל מאסר שירות בעבודות שירות.

19. הנאשם 2, בן 19.5, מתגורר עם משפחתו בסכנין, בעל רקע נורמטיבי וסיים 10 שנות לימוד. צויין כי לא היתה הכרות קודמות בינו לבין הקרבן, הוא קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הוא נמצא בקשר חברי קרוב עם הנאשמים האחרים וכך הגיע לידי ביצוע העבירה. הוא השתתף בצורה מלאה בקבוצה טיפולית במהלך שלב המעצר והגיע לכל הפגישות. צויין שאינו בעל דפוסית התנהגות עברייניים. גם לגביו

הומלץ להמנע מהטלת מאסר בפועל או לחלופין מאסר לתקופה קצרה שירוצה במסגרת עבודות שירות.

20. הנאשם 3, בן 21, רווק, סיים 7 כיתות לימוד, עובד ומסייע בפרנסת משפחתו. הוא לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. גם לו לא היתה הכרות קודמות עם המתלונן והוא הגיע לכדי ביצוע העבירה כיוון שהוא שייך לאותה קבוצת חברים שצויינה לעיל. הוא גם השתתף באופן מלא בקבוצה טיפולית לעצורי בית והצליח להבין את הפסול בהתנהגותו. גם לגביו הומלץ על אפשרות ריצוי מאסר בעבודות שירות.

21. הנאשם 4 בן 24, רווק, חי עם משפחתו, עובד מזה 10 שנים בעבודות ריצוף. הוא לקח אחריות על מעשיו וגם הוא הגיע לביצוע העבירה בעקבות בקשת הנאשם 1 שיצטרף אליו. לטענתו תחילה סרב אך בהמשך נכנע לרצונו. צויין שגם הוא נמצא בשלב גיבוש זהותו ואינו נגוע בהתנהגות פלילית מושרשת. גם לגביו הומלץ לשקול ריצוי מאסר בעבודות שירות.

22. אעיר כי נכון הוא שהתסקירים דומים אך אין בידי כדי לקבל את טענת המדינה כי נעשו בשיטת "העתק-הדבק". כל הנאשמים הם באותה קבוצת גיל ומטבע הדברים נמצאים כולם עדיין בגיבוש זהותם ודומים במידה מסויימת בדפוסי חייהם. בנוסף, יצויין שפורט הרקע המשפחתי השונה של כל אחד ולא מצאתי פגם במסקנה שאף אחד מהם אינו בעל דפוסיים עברייניים מושרשים אשר מתאר כפי הנראה מרכיב זה באישיותם.

23. מכל מקום אסכם ואציין כי בתוך התסקירים ניתן למצוא תיאור של תכונות שונות יחד עם התכונות המשותפות שהביאו את המאשימה לחשוד בעומק הבדיקה שנעשתה. עם זאת, נראה לי כי התסקירים אמיתיים ומשקפים בדיקה אינדיווידואלית של כל נאשם.

24. אוזכרה על ידי המדינה פסיקה כלדקמן: בע"פ 3210/06 פארס עמארה נ' מדינת ישראל (18.3.2007) - הורשע המערער בעבירת איומים, הדחה בחקירה, הפרת הוראה חוקית, הצתה, הכל כלפי בת זוגו ומשפחתה על רקע זוגיות כושלת. עבירת ההצתה היתה שפיכת חומר דליק על ארון חשמל בפתח בית משפחת אשתו והדלקתו. נגרם נזק בסך ₪ 15,000 ונוהלו הוכחות. בית המשפט הטיל עונש של 48 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב בענישה. יצויין שהעבירות הנוספות היו גם הן חמורות וכללו איום בהשחתת פני אשתו בחומצה. לדידי מדובר במקרה חמור יותר מבחינת נסיבותיו.

בע"פ 4006/12 אריק מלאך נ' מדינת ישראל (5.2.2013) - ערער מערער על חומרת העונש שהושת עליו בגין עבירת הצתה בגינה הוטלו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה הוצת בית עסק השייך למתלונן ונגרם נזק לפנים העסק בסך ₪ 30,000. היה מדובר בעבירה מתוכננת כאשר המניעים לא התבררו. בית המשפט העליון חזר ואיזכר את ההלכה הידועה בנוגע לעבירת הצתה כי "**...ראשיתה גפרור ואחריתה עלולה להיות שערי מוות**" (ע"פ 3210/06 (לעיל)) וכי "**עבירת ההצתה הינה מן החמורות שבעבירות, שיודע**

אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה... (בש"פ 6764/99 **תייסר נ' מדינת ישראל** (14.10.1999)).
בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

בע"פ 60/12 **חיים עמר נ' מדינת ישראל** (7.11.2012) - ערער נאשם על הרשעתו והעונש שהושת עליו של 4 שנות מאסר בפועל בגין ביצוע הצתה כאשר העבירה בוצעה על רקע פיטוריו מן העבודה, והוא הצית את מקום העסק בשלושה מוקדים שונים ונגרם נזק רב. נוהל הליך הוכחות עד תום. בית המשפט העליון דחה את הערעור על שני חלקיו.

בע"פ 7887/12 **מאיר שאול נ' מדינת ישראל** (24.4.2013) - נדחה ערעור על חומרת העונש לאחר שמיעת ראיות בגין עבירת הצתה כאשר הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ההצתה נעשתה על רקע סכסוך עסקי.

25. הנאשמים הגישו פסיקה מקלה יותר כדלקמן: בת"פ (ב"ש) 8312/09 **מדינת ישראל נ' פטורי** (14.12.2011) הורשעו נאשמים על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירת סיוע להצתה והצתה כאשר אחד מהם קטין. ההצתה בוצעה על רקע קטטה שפרצה במסיבה בה הם השתתפו והם הציתו רכב של משתתף אחר. לחלק מן הנאשמים היה עבר פלילי ובית המשפט גזר על הנאשמים הבוגרים עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ (ב"ש) 9399-04-11 **מדינת ישראל נ' נתנאל אלטנני** (3.9.2012) - הורשע נאשם בסיוע להצתה וזאת על רקע סרוב המתלונן לאפשר לחברו של הנאשם להכנס למועדון. היה מדובר באדם ללא עבר פלילי ונקבע שהוא יבצע 360 שעות של"צ.

בת"פ (י-ם) 21006-03-11 **מדינת ישראל נ' אלעד** (22.7.2012) - הורשעו 3 נאשמים בעבירות של סיוע להצתה והצתה במסגרת הסדר טיעון. העבירות בוצעו במסגרת ביצוע ונדליזם הקשור לספורט ונגרם נזק בשיעור של 150,000 ₪ למועדון שנשרף. חלק מן הנאשמים היו בעלי עבר פלילי. על הנאשמים שהיו ללא עבר פלילי ואשר הורשעו בעבירת הסיוע, נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו- 4 חודשי מאסר בפועל בגין סיוע להצתה לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ (נצ') 145/08 **מדינת ישראל נ' דרור אזרזר** (23.4.2009) - בגין 6 אירועים נפרדים שהתרחשו בהמשך זה לזה בפרק זמן של שעתיים במהלכם הוצתו עצמים שונים לרבות אופנוע, הושת על הנאשם שהורשע בסיוע להצתה ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על נאשם שהורשע בהצתה הושת עונש זהה. צויין ששני הנאשמים היו ללא עבר פלילי.

בת"פ 44470-10-11 **מדינת ישראל נ' לואיי סואעד** (29.2.2012) - הורשע נאשם על פי הודייתו בעבירת הצתה והושת עליו עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

בע"פ 4311/12 **מילאד סורי נ' מדינת ישראל** (8.11.2012) - בגין עבירת הצתה כלפי קרובת משפחה במהלכה נשרף רכב, נגזרו 9 חודשי מאסר. צויין שהנאשם היה כבן 19. בית המשפט העליון הקל בעונש והטיל 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וזאת בהתחשב בעברו הנקי של הנאשם, השפעת המעצר עליו, הרתמות משפחתו לסייע לו, תשלום פיצויים וסולחה שנערכה.

בת"פ 18779-09-13 **מדינת ישראל נ' סבאח** (17.6.2014) - נאשם הורשע על פי הודייתו בעבירת הצתה כאשר הוא יחד עם אחרים שרפו אנטנה של חברת סלולר וגרמו נזק בסך 30,000 ₪. צוין שהנאשם נטל אחריות בגין המעשה כאשר הוא נעשה על רקע מחאה סביבתית (עבירה השייכת לסוג עבירות המכונה "חבלה סביבתית" Environmental Sabotage, ראו (1975), Edward Abbey, The Monkey Wrench Gang)) כאשר האנטנה הוצתה על רקע פחד וחשש שהאנטנה תגרום לתחלואה מסרטן בכפר. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות נע בין 6 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר וצוין לקולא שהאנטנה נמצאת רחוק מבתי הכפר. בסופו של עניין הטיל בית המשפט מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות וצו מבחן.

26. הערך החברתי שנפגע במקרה דנן הוא שלום הציבור ושלמות רכושו. הפגיעה ברכוש היתה פגיעה בינונית, כאשר מדיניות הענישה עולה מתוך הפסיקה שאזכרה לעיל.

27. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אין ספק שבמקרה דנן התקיים תכנון מוקדם מסויים. הנאשמים 1 ו- 4 מואשמים בעבירות חמורות יותר וחלקם בביצוע העבירות, כמובן, משמעותי יותר מאשר נאשמים 2 ו- 3.

28. באשר לנזק הצפוי מביצוע העבירה, אין לי אלא לחזור על הגישה הידועה של הפסיקה ביחס לעבירות ההצתה. אין ספק שהנאשמים יכלו להבין את הפסול במעשיהם ולהמנע מביצוע העבירה.

29. מתוך כל האמור הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם ביחס לעבירה המושלמת במקרה דנן נע בין 6 חודשי מאסר לבין 3 שנות מאסר. בגין עבירת הסיוע מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל עד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

30. באשר לגזירת העונש הראוי לכל נאשם, בנוסף על השיקולים שנימנו לעיל, אני לוקח בחשבון את גילאיהם וביחס לכך יצוין שכל הנאשמים הם בבחינת מתבגרים צעירים כפי שצוין בתסקירים. בנוסף, נגרמו נזקים ואולם, המתלונן פוצה על כך והסכום ששולם בסך 50,000 ₪ היה כפי הנראה גבוה מהנזק שנגרם. לכך יוסף שיש להתחשב בהודאות המהירות ובתסקירים החיוביים והן בעובדה שמשפחת הנאשם 1 העבירה את העסק למקום אחר על מנת להמנע מחכוכים נוספים בעתיד. לכך יש להוסיף את עברם הנקי של כל הנאשמים והעדר סממנים של דפוסים עבריינים מושרשים. כמו כן, יש לקחת בחשבון שנערכה סולחה בין הצדדים. בעקבות כל האמור לעיל, שוכנעתי שבמקרה דנן ראוי להמנע משליחת הנאשמים למאסר בפועל (וזאת בהתחשב בין היתר בעברם הנקי, בחרטה שהובעה על ידם ובקבלת האחריות בנוגע למעשה).

31. אשר על כן הנני מטיל על הנאשמים עונשים כדלקמן:

הנאשם 1

מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בכפוף למתן חוות דעת חיובית על ידי הממונה לעבודות השירות. כמו כן הנני מטיל מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת הצתה נוספת.

הנאשם 2

מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות בכפוף למתן חוות דעת חיובית על ידי הממונה לעבודות השירות. כמו כן הנני מטיל מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת הצתה נוספת.

הנאשם 3

מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות בכפוף למתן חוות דעת חיובית על ידי הממונה לעבודות השירות. כמו כן הנני מטיל מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת הצתה נוספת.

הנאשם 4

מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בכפוף למתן חוות דעת חיובית על ידי הממונה לעבודות השירות. כמו כן הנני מטיל מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת הצתה נוספת.

לאור הסכום הגבוה יחסית ששולם כפיצוי, איני רואה מקום להטלת קנס נוסף.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' כסלו תשע"ה, 24 נובמבר
2014, בנוכחות הצדדים.
דניאל פיש, שופט